

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.17/2013/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2013. december 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban kötelességzegés büntette miatt **vádlott**ellen indított büntető ügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. december 12. napján kihirdetett Kb.II.25/2012/8. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott terhére rótt bűncselekmény jogszabályi megjelölése: 2012. évi C. törvény 438. § (1) és (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 120 (Egyszázhusz) napi tétel, napi tételenként 1.500 (Egyezeröttszáz) forint pénzbüntetésre **enyhíti**.

A 180.000 (Egyszáznyolcvanezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ha a vádlott a pénzbüntetést, vagy egy havi részlet megfizetését elmulasztja, akkor a pénzbüntetést vagy meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének a helyébe egy nap szabadságvesztés lép.

A havi részlet összegére, valamint a megfizetés időpontjára való utalást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Indokolás:

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. december 12. napján kihirdetett Kb.II.25/2012/8. számú ítéletével **vádlottat** a Btk. 348. § (1) bekezdésébe ütköző, a (2) és (4) bekezdése szerint minősülő gondatlanságból elkövetett szolgálatban kötelességzegés vétsége miatt 120 napi tétel, napi tételenként 3.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról és engedélyezte a pénzbüntetés részletekben történő megfizetését.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész téves minősítés miatt, a vádlott büntetésének súlyosítása érdekében fellebbezést jelentett be. Mellékelte fellebbezése írásbeli indokolását, melyben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság

tévedett, amikor a vádlottat a vádtól eltérően gondatlanságból elkövetett szolgálatban kötelességzegés vétségében mondta ki bűnösnek. Véleménye szerint a vádlott vegyes bűnösséggel valósította meg a katonai büntettet, mivel a minősítő körülményre valóban csak gondatlansága terjed ki, azonban szabályszegései szándékosak voltak, ezért szándékos bűncselekményben kell megállapítani a bűnösségét. Indítványozta ezért az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a vádlott cselekményének szolgálatban kötelességzegés büntettként történő minősítését és vele szemben felfüggesztett börtönbüntetés és rendfokozatban visszavetés kiszabását, előzetes bírósági mentesítés mellett.

A vádlott és védője az elsőfokú ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.175/2013/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva az elsőfokú ítélet megváltoztatására tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, azonban az elkövetéskori tudattartalmára hibásan következtetett, és kellő alap nélkül minősítette cselekményét gondatlanságból elkövetettnek. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság minősítse a vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességzegés büntettként, vele szemben végrehajtásában felfüggesztett börtönbüntetést, és rendfokozatban visszavétést szabjon ki, valamint előzetesen mentesítse a vádlottat a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az általa előterjesztett indítványt módosítással tartotta fenn. Álláspontja szerint a bűncselekmény elbírálásakor hatályos, új Büntető Törvénykönyv a vádlott cselekményének enyhébb elbírálását teszi lehetővé, ezért indítványozta annak alkalmazását. Ezen túlmenően kifejtette, hogy a vádlott nem hivatkozhat hirtelen fellépő rosszullétre, mivel állapota már a szolgálatba lépését megelőzően fennállt, amit kötelessége lett volna jelteni előljárójának. Kötelességzegése tekintetében szándékos volt a magatartása, és nem bizakodhatott alappal kötelességzegése következményeinek elmaradásában. Ezért alaptalan az arra való hivatkozás is, hogy a vádlottnak hirtelen rosszulléte miatt kellett őrhelyét elhagynia, és sietsége miatt zárta be rosszul a fogvatartottat, aki megszökött. Jogi álláspontja szerint a vádlott szándékos kötelességzegései vezettek az eredmény bekövetkezéséhez, amely tekintetében valóban csak gondatlanság terheli, azonban bűnösségét a szolgálatban kötelességzegés büntettként kell megállapítani. A továbbiakban nem kérte a vádlott cselekményének folytatólagosan történő minősítését, az egyéb indítványait az átiratában foglaltakkal egyezően terjesztette elő.

A vádlott védője perbeszédében vitatta az ügyészi álláspontot. Álláspontja szerint nem állapítható meg a vádlott terhére a bűncselekmény szándékos elkövetése. Hivatkozott arra, hogy védenca 2002. óta szenved betegségében, továbbá arra, hogy ő volt az, aki elfogta a fogvatartottat a vádban írt napon. Rosszulléte hirtelen erősödött fel, ez vezetett figyelmetlenségéhez, a fogdaajtó nem megfelelő

bezárásához, és a szolgálati hely időleges elhagyásához. Indítványozta az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem az eljárási szabályok szerint járt el, amikor ... tanút annak ellenére kihallgatta, és nyomozás a során tett vallomását bizonyítékok között értékelte, hogy a Be. 82. § (1) bekezdés b./ pontja alapján úgy nyilatkozott, élni kíván mentességi jogával. A Be. 78. § (4) bekezdése szerint nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a bíróság a résztvevők eljárási jogainak lényeges korlátozásával szerzett meg. ... **tanú** az elsőfokú tárgyaláson előadta, hogy fogolyszökés miatt elítélték, és élni kíván mentességi jogával (8. naplósám alatt lévő tárgyalási jegyzőkönyv 9. oldal). Ennek ellenére a bíróság szökésével kapcsolatban kihallgatta, illetve az így nyert bizonyítékot a bizonyítékok között értékelte és felhasználta. A másodfokú bíróság e bizonyítékot a Be. 78. § (4) bekezdése alapján a bizonyítékok köréből kizárta.

Az elsőfokú bíróság egyebekben az eljárási szabályokat betartotta, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, az általa feltárt bizonyítékokat értékelési körébe vonta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az a körülmény, hogy ... tanú vallomása bizonyítékként nem vehető figyelembe nem teszi megalapozatlanná az elsőfokú ítéletet. A másodfokú bíróság szerint a bíróság által megvizsgált egyéb bizonyítékok is kellően alátámasztják az általa megállapított tényállást. A vádlott lényegében ténybeli beismerő vallomást tett, az elkövetés körülményei a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai és a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján a tényállás felderíthető volt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is megfelelően eleget tett, ítélete mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságokból, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla elfogadta felülbírlata alapjául.

A másodfokú bíróság egyetértve az ügyész erre irányuló álláspontjával megállapította, hogy a vádlott cselekményét az elbíráláskor hatályos büntető törvény enyhébben rendeli büntetni, ezért a 2012. évi C. törvény rendelkezéseit kell alapul venni. Az új Btk. mind a szolgálatban kötelességszegés büntetést, mind pedig a szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétségét enyhébb jogkövetkezményekkel rendeli büntetni.

A vádlott cselekményének eltérő minősítésére, és vele szemben súlyosabb büntetés kiszabására irányuló ügyészi fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette a cselekményét a vádtól eltérően a Btk. 348. § (1)-(2) bekezdésébe ütköző (4) bekezdés szerint minősülő szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétségének.

Az elsőfokú bíróság által tett jogi okfejtéssel a másodfokú bíróság alapvetően egyetértett. Helyesen hívta fel ítéletében azokat a szabályokat, amelyeket a vádlott magatartásával megszegett, és nem tévedett akkor sem, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a vádlott cselekményéhez fűződő pszichikus viszonya nem szándékos, hanem gondatlan volt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott, amikor kötelességszegését megvalósította, azért nem látta előre cselekményének következményeit, mert a tőle elvárható figyelmet és körültekintést elmulasztotta. Cselekménye a szolgálat ellátására jelentős hátrányt okozott

A vádlott azzal a magatartásával, hogy szolgálatára vonatkozó kötelmeit megszegte, a szolgálati helyét elhagyta, és nem megfelelően gondoskodott a fogvatartott zárkaajtájának bezárásáról, és gondatlansága miatt a fogvatartott megszökött, megvalósította az új Btk. (2012. évi C. törvény) 438. § (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés a./ pontja és (4) bekezdése szerint minősülő szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétségét.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette figyelembe a bűnösségi körülményeket, és nem tévedett, amikor a vádlottal szemben pénzbüntetést szabott ki. A másodfokú bíróság az új Btk. enyhébb rendelkezéseire figyelemmel a vádlott személyi és jövedelmi viszonyaihoz jobban igazodó napi tétel összegű pénzbüntetést szabott ki a vádlottal szemben. A napi tétel számának változatlanul hagyásával, a napi tétel összegét 1.500 forintra enyhítette.

A másodfokú bíróság a Btk. 51. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Ugyanakkor a havi részlet összegére, valamint a megfizetés időpontjára utaló rendelkezést az ítéletből mellőzte, mivel az álláspontja szerint az büntetés végrehajtási kérdés.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az általa kiszabott pénzbüntetés alkalmas a büntetési célok elérésére, nem szükséges a vádlottal szemben katonai büntetés, rendfokozatban visszavetés kiszabása, mivel az már aránytalan joghátrányt jelentene a vádlottal szemben és nem szolgálná hatásosabban a büntetés céljait.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit - köztük a részletekben történő megfizetésre vonatkozó rendelkezést - a másodfokú bíróság helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 371. § (1) (3) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. december 11. napján

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

, 2013. december 11. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő